

نیمہ پنہان

(پنج نمائشنامہ برتر)

طراح جلد دانیال ملای برنتی

احمد یوسفی

سرشناسه	: یوسفی، احمد
عنوان و نام پدیدآور	: نیمه پنهان/ نویسنده احمد یوسفی
مشخصات نشر	: تهران: رازنهان، ۱۳۹۰
مشخصات ظاهری	: ۷۴ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۶۳۵۲-۴۱-۱
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیپا
موضوع	: نمایشنامه فارسی - قرن ۱۴
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۹۰ : PIR ۸۳۲۳/۷۴۷۵۳ن۹
رده‌بندی دیوبی	: ۸۶۲/۶۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۲۴۴۵۷۹۳

نام کتاب: نیمه پنهان

تألیف: احمد یوسفی

شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۰

قیمت: ۳۵۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۳۵۲-۴۱-۱

بنام پروردگار برین.....

سپاس نثار تو که یگانه ای.... که یکی هستی و یکی عشق است و
عشق یکی است.....

مجموعه ی نیمه ی پنهان نثار قلبهای پاک و دستهای آسمانی
شما پیشکش ایثار تان به فرزندان این مرزو بوم ماحصل نگاهی
عمیق تر به اجرای نمایش درمدارس تجربه ای گرانبها در
تاثیرنمایشنامه با محتوای ارزشی این مجموعه مشتمل بر پنج
نمایشنامه ی برگزیده ی دانش آموزان کشور در سه مقطع می باشد
که امیدوارم با به اشتراک گذاردن این نمایشنامه ها قدمی در
توفیق خدمت بردارم

به پاس شکرانه ی پروردگار و این اتفاق حجتست ائرم را به
دخترم نیلا تقدیم میکنم تا شاید وقتی دیگر او نیز سهمی در
اعتلای میهن اسلامی من ایران عزیز داشته باشد....

سخنی با شما

در پس هر آفرینشی رازی نهفته است. شاید راز نهان من و تو نیز این است که نیمه‌ی پنهان خویش را بیابیم و دریابیم که در پس هر خلقتی باوری نیاز است تا شکوفایی اندیشه را نظاره‌گر باشیم. هنر نمایش بواقع همان پل ناشناخته است که روانشناسان، نقاشان، پیکره‌سازان و شاعران پیوسته در حال تکاپو برای ساختن آن هستند و نمایشنامه زبان جامع و متین آدمی برای بیان همه‌ی آن‌هاست.

نمایش اولین زبان هنری است زبانی که با حرکات، علائم و نشانه‌ها مفهوم را منتقل می‌کرده است. شاید بتوان گفت که تاریخ ظهور نمایش با شروع آدم مطابقت دارد همان زمان که کودکی به لب‌های مادرش چشم دوخت و در گهواره به خواب رفت.

سال‌ها زندگی کردم و در این راه آنچه دیدم بیان زبانی خاص برای کودکان و نوجوانان این مرز و بوم بود و تأثیری که بر آن‌ها گذاشت شگفت زده‌ام می‌کرد و آن‌ها پس از خواندن و اجرای نمایش‌ها خلایق‌شان دوچندان می‌شد. با حروف، کلمات، جمله‌ها و معنای عمیق آن‌ها آشنایی پیدا می‌کردند. شخصیت‌های مختلف انسانی، حیوانی، گیاهی، تخیلی و کمدی را تجربه می‌کردند و از درک شخصیت‌های نمایشی به درک لذتی عمیق از زیبایی و هنر می‌رسیدند. هیجانات آن‌ها تخلیه می‌شد و می‌توانستم از آن به

عنوان وسیله‌ای جهت رفع مشکلات آن‌ها همچون کم‌رویی، گوشه‌گیری و عدم خودباوری استفاده کنیم و در پایان هر آغازی آنچه می‌دیدم پردازش شخصیت واقعی آن‌ها در مواجهه با مسائل اجتماعی و درک بسیار مؤثرتر از پیام‌های پیرامونشان داشت. قرار گرفتن در گروه و چالش بین آن‌ها مسئولیت‌پذیری و باور را منتقل می‌کرد. برای فهمیدن نقش‌ها گاهی به مسیر جدیدی از شناساندن استعدادها و توانایی‌های خود می‌رسیدند و این‌ها همه مرا بر آن داشت که آنچه حاصل این سال‌ها بود را در قالب نمایشنامه به رشته‌ی تحریر درآوردم. در این راه از تلاش‌های استاد عزیزم جناب حمیدرضا سامخانیانی سپاسگذارم. باشد تا در آینده‌ای نه چندان دور شاهد شکوفایی و باور بلوغ استعدادها در میهن عزیزمان باشیم.